

den Etat, her er Tale om, da Lovforslaget netop er udarbejdet paa Grundlag af, at der skulde gives 20 pCts Forhøjelse. Derfor vil det ogsaa vise sig, at hele Nedsættelsen, der vil komme paa det samlede Beløb af omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., kun vil være godt 20,000 Kr. Det falder ikke trykkende at modtage denne Bestemmelse.

Under Hensyn til Bestemmelsen under Nr. 13, som Flertallet har tiltraadt, og som jeg finder er en Forbedring, har jeg kunnet gaa ind paa Flertallets Forslag om, at Underofficerers fortrinsvise Adgang til at blive Arrestforvarere paa Landet bortfalder. Ændringsforslag Nr. 16, som er tiltraadt af Flertallet, har ikke mødt Modstand hos nogen, og jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere om det.

Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) talte om Underofficerernes Forfremelsesforhold — de forfremmes og ansættes nu regimentsvis — og gjorde nogle Henstillinger til mig derom. Jeg er ikke blind for de Ulemper, den nuværende Ordning medfører. Vi mærke af og til, at der er Ulemper derved. Imidlertid er den Slags Forhold nærmest af organisatorisk Natur, og de ville komme under Overvejelse i den nærmeste Fremtid ligesom saa meget andet, der er af organisatorisk Art.

Jeg skal hermed yderligere takke for Udvalgets Indstilling.

Ordføreren (*Carl Hansen*, [Præstø Amts 5te Valgkreds]): De af ærede Medlemmer fremsatte Bemærkninger give mig ikke Anledning til at sige meget i denne Omgang.

Med Hensyn til Københavns Væbning maa jeg sige, at jeg kan slutte mig til den højtærede Forsvarsministers Udtalelser. Man maa erindre, at de Ydelser, der fordrer af dette Mandskab, ere ret ringe. De kunne i det hele indkaldes i 2 Aar, efter at de ere gaaede over i Forstærkningen, til Øvelse i 15 Dage. Men denne falder paa en saadan Tid af Døgnet, at det for de allerflestes Vedkommende ikke vil være særdeles generende, nemlig efter Kl. 5 Eftermiddag. Jeg skal ganske vist tilføje, at naar man i det hele er gaaet til at forhøje Lønningen for menige og lavere stillede indenfor Hærens Rammer, kunde der være nogen Anledning til at gøre Skridtet fuldt ud og ogsaa tage Københavns Væbning med. Men det ligger dog vel nær at antage, at den inden ret lang Tid vil for-

svinde, og jeg synes derfor, som Ministeren sagde, der ikke er nogen Anledning til at tage dette Stridsspørgsmaal op nu.

Med Hensyn til Mindretallets Ændringsforslag Nr. 5 og 8 angaaende Fortsmede kan jeg ikke undlade at gøre en Bemærkning. Det vil ganske vist bidrage noget til at opnaa det, som det ærede Mindretal tilsigter, dersom man kan imødekomme dem paa de Punkter, som omhandles i Ændringsforslagene Nr. 7 og 9. Det vil medføre, at de Mænd, der tages fra Værkstederne og ansættes som Fortsmede, kunne medtage deres Anciennetet derfra og derved komme ret betydeligt op i Løn. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Mindretal dog vist ikke har været ganske klar over Følgerne af deres Ændringsforslag. Dersom man nemlig ifølge Ændringsforslagene Nr. 5 og 8 giver Fortsmedene Lønning som Oversergenter og samtidig giver dem Lov til at tage tidligere Anciennetet med, vil det sige, at de i en meget ung Alder komme op paa højeste Løn, og det har dog maaske ikke været tilsigtet. Men jeg antager, at Mindretallet vil tage Ændringsforslagene Nr. 7 og 9 tilbage, og saa vil jeg anbefale at blive staaende ved en Affattelse af dem, gaaende ud paa det af den højtærede Minister fremførte.

Med Hensyn til Sekondløjtnanter kunde jeg have forstaaet, om man havde villet indskrænke Orlovspengene til i det hele at udgøre 900 Kr., som det hidtil har været. Derimod kan jeg ikke forstaa, at man vil have, at det paagældende Stykke i Loven helt skal bortfalde, for det vil medføre, at man slet ikke kan give dem Orlovspenge, saa vidt jeg har forstaaet. Denne Bestemmelse, som løber jævnsides med Bestemmelsen om Korporalers Orlovspenge og med Bestemmelsen vedrørende forskellige Tjenestemænd i Søetaten, gaar i det hele ikke ud paa at indføre nogen Merudgift, men snarere paa at give Anledning til Besparelse, og jeg kan derfor ikke se, at der kan være nogen Betænkelighed ved at stemme for den foreslaaede Bestemmelse.

Jeg kan indskrænke mig hertil og skal overfor det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), der talte paa sin fraværende Meningsfælles Vegne, sige, at heller ikke jeg føler nogen Trang til at drøfte hele det af ham berørte Forhold, der har været drøftet ret indgaaende saavel ved Forslagets første Behandling som senere ved Behandlingen af et Par Smaalovforslag. Jeg skal derfor ikke gøre nogen Bemærkning i den Anledning.